

Arzdan semaya ve semadan arza gidip gelmeler ervah-ı habise için de geçerli midir?

"Beşinci Basamak: Mâdem arzdan semâya gidip gelmek var. Semâdan arza inip çıkmak oluyor. Ehemmiyetli levazımat-ı arziye, oradan gönderiliyor ve mâdem ervah-ı tayyibeler semâya gidiyorlar. Elbette ervah-ı habîse dahi, ahyârı taklîden semâvat memleketine gitmeğe teşebbüs edecekler. Çünkü vücutça letâfet ve hiffetleri var. Hem şübhesiz tard ve ref'edilecekler. Çünkü mahiyetçe şeraret ve nühusetleri vardır. Hem bilâsek velâ şübhe, şu muamele-i mühimmenin ve şu mübareze-i mâneviyenin âlem-i şhadette bir alâmeti, bir işareti bulunacaktır."

...

"Mâdem şu mübareze-i ulviyenin ilânı, hikmeten lâzımdır. Elbette ona bir işaret vardır. Halbuki hâdisat-ı cevviye ve semâviye içinde şu ilâna münasib hiçbir hâdise görünmüyor. Bundan daha ensebi yoktur."

...

"Hâlbuki şu hâdisenin, bu hikmetten ve şu gayeden başka ona münasib bir hikmeti bilinmiyor. Sâir hâdisat öyle değil. Hem şu hikmet, zaman-ı Âdem'den beri meşhurdur ve ehl-i hakikat için meşhuddur."

Arzdan semaya ve semadan arza gidip gelmeler ervah-ı habise için de geçerli midir?

Burada sözü edilen ervah-ı habiseden kasıt cinlerin kâfir kısmıdır. Bunlar semaya gidip kulak hırsızlığıyla bazı haberler dinleyip yerdeki kâhinlere ulaştırmak için sürekli bir faaliyet gösterirler. **"Vücutça letâfet ve hiffetleri"** olduğundan bir noktaya kadar ulaşırlar. Ama her defasında meleklerce tart edilirler ve maksatlarına ulaşamazlar.

İmansız göçen yahut büyük günahları sebebiyle kabir azabı çeken insanların ruhlarının semaya çıkmalarına izin verilmez.